

LECEN (1) *sb m*

N sg l(e)c(e)ń.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Długi i wąski pas rzemienny albo parciany służący do kierowania koniem, cugiel, wodza: Ductorium equorum, lyecz, lyeczen. BartBydg 45.

Synonimy cf 1. LEC.

Cf 1. LEC, LECARZ

KN